

## Arrest

nr. 241 520 van 28 september 2020  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY  
Rue des Brasseurs 30  
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

### DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 3 april 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 mei 2020 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaring sedert 2003 in België verblijft, diende, via een op 27 november 2009 gedateerd schrijven, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 17 januari 2013 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 139 412 van 26 februari 2015 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissingen van 17 januari 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf wordt verworpen en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Verzoeker diende, via een op 12 oktober 2015 gedateerd schrijven, een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.5. Op 24 januari 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing waarbij verzoekers tweede aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.6. Verzoeker diende op 21 september 2017, in functie van G.C., zijn Italiaanse partner, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.7. Op 22 december 2017 werd L.N.A., het kind van verzoeker en G.C., geboren.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 20 maart 2018 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad.

1.9. Verzoeker diende op 3 juli 2018, in functie van L.N.A., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.10. Bij arrest nr. 209 326 van 14 september 2018 vernietigde de Raad de beslissing van 20 maart 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.11. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 27 december 2018, in antwoord op de verblijfsaanvraag van 3 juli 2018, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.12. Op 27 december 2018 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, in antwoord op de verblijfsaanvraag van 21 september 2017, een nieuwe beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.13. Bij arrest nr. 220 715 van 3 mei 2019 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissing van 27 december 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met betrekking tot de verblijfsaanvraag in functie van zijn kind L.N.A.

1.14. Middels een op 15 oktober 2019 gedateerd schrijven van zijn raadsman heeft verzoeker, in functie van L.N.A., een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie ingediend.

1.15. Bij arrest nr. 229 392 van 28 november 2019 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissing van 27 december 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met betrekking tot de verblijfsaanvraag in functie van zijn partner en vernietigde hij de beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.16. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 3 april 2020, in antwoord op de verblijfsaanvraag die bij brief van 15 oktober 2019 werd ingediend, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoeker op 20 april 2020 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17.10.2019 werd ingediend door:*

*Naam: [A.]*

*Voorna(a)m(en): [L.]*

*Nationaliteit: Marokko*

*[...]*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

*Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgisch minderjarig kind, de genaamde [A.L.] [...] in toepassing van artikel 40 ter §2, 2° van de wet van 15/12/80.*

*De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: ‘de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen. ’*

*Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat betrokkene en zijn Belgisch minderjarig kind niet op hetzelfde adres woonachtig zijn. De notie “begeleiden” of “zich bij hem voegen”, zoals opgenomen in voormelde bepaling, hoewel dit geen samenwonen hoeft te zijn, impliceert niettemin dat het betrokkene toekomt bewijzen aan te brengen dat hij een minimum aan gemeenschappelijk leven onderhoudt met de referentiepersoon en derhalve bewijzen overlegt van een financiële en affectieve band met het kind in functie van wie hij het verblijfsrecht aanvraagt.*

*Betrokkene legt volgende documenten voor als bewijs dat er een affectieve en financiële band met de referentiepersoon zou bestaan:*

- Rekeninguittreksels waaruit blijkt dat betrokkene alimentatie heeft betaald voor zijn dochter aan de moeder, de genaamde [C.G.] nl. 750 euro op 29/11/2018; 250 euro op 04/12/2018, 125 euro op 28/01/2019; 125 euro op 26/02/2019; 125 euro op 28/03/2019 en 250 euro op 13.05.2019;*
- Rekeninguittreksels waaruit blijkt dat betrokkene geld heeft gestort aan Sloeberke, de crèche van zijn dochter, nl. 450 euro op 20/02/2019 en 300 euro op 09/04/2019*
- Verklaring CHS dd. 18.01.2019, 11.01.2019 en 4.10.2018 waaruit blijkt dat betrokkene zich aldaar heeft aangeboden in het kader van de revalidatie van zijn dochter die gehandicapt is*
- Arbeidsovereenkomst (dd. 29.05.2019) met bijhorende loonfiches BVBA Alpa (maart-juni 2019 en november - december 2018), Fiche nr.128.10 jaar 2018 en een attest van tewerkstelling dd. 15.07.2019, op naam van betrokkene*
- Onvolledige aanvraag RVA (slechts 1 blad) waaruit niet blijkt dat dit over betrokkene gaat*
- Akkoordbesluit dd. 15/10/2019 en tussenarrest van het Hof van Beroep te Brussel dd. 22.10.2019 waaruit blijkt dat betrokkene zijn dochter kan bezoeken in de bezoekerimte van het ACW Asse eenmaal om de 14 dagen*

*Wat de financiële band betreft heeft betrokkene wel degelijk tot op een bepaald moment onderhoudsgeld betaald aan de moeder van zijn dochter. De laatste betaling dateert van 13.05.2019. Uit gegevens van het dossier van betrokkene blijkt dat hij een onderhoudsgeld van 125 euro per maand diende te betalen vanaf 1 januari 2018 naar aanleiding van het vonnis dd. 08/10/2018 van de familierechtbank te Brussel. Dit vonnis is er gekomen op verzoek van de moeder van het kind om een omgangsregeling met betrokkene te bekomen. Een maand later betaalt betrokkene effectief een eerste keer onderhoudsgeld nl. 750 euro op 29/11/2018 (6 X 125 euro met terugwerkende kracht). Volgens dit zelfde vonnis werd betrokkene ook aangemaand tot het betalen van de helft van de kosten van de crèche. Op 20/02/2019 zien we hier dus een eerste bijdrage. Op 26/08/2019 gaat betrokkene in beroep tegen dit vonnis. Van enige verdere betaling van het onderhoudsgeld is geen sprake meer, althans er worden toch geen verdere bewijzen voorgelegd; dit terwijl de aanvraag gezinshereniging nog lopende is.*

*Het lijkt wel dat betrokkene enkel zijn verantwoordelijkheid ten opzichte van zijn dochter neemt, wanneer hij daartoe door de rechtbank wordt verplicht.*

*Wat de affectieve band betreft ook deze is onvoldoende aangetoond. Er worden enkel bewijzen voorgelegd waaruit blijkt dat betrokkene aanwezig was in het centrum CHS (dit betreft een centrum voor de ambulante revalidatie voor gehandicapte kinderen) voor de bespreking van de revalidatie van zijn dochter. Er worden geen verdere bewijzen voorgelegd, ook niet van de bezoeken die betrokkene aan zijn dochter kon brengen eenmaal om de 14 dagen in een bezoeksruimte van het ACW te Asse, zoals vastgelegd in bovenstaand vonnis.*

*Verder blijkt uit het dossier dat er nog een definitief vonnis dient uitgesproken te worden door het Hof te Brussel op 30/03/2020. Uit de conclusie van de moeder dd. 16/01/2020 blijkt alvast dat betrokkene niet de moeite doet om zijn dochter te bezoeken in het centrum en de afspraken niet naleeft. Hij zou ook geen verder financieel engagement nemen, al geruime tijd geen onderhoudsgeld betalen en evenmin op enigerlei wijze tussenkomen in de buitengewone kosten van het kind. Dit terwijl betrokkene nochtans bewijzen heeft voorgelegd van een tewerkstelling die heden nog steeds van toepassing is.*

*Uit bovenstaande gegevens kan er niet toe besloten worden dat betrokkene een dermate affectieve en financiële band met zijn dochter onderhoudt om het verblijfsrecht op basis daarvan te kunnen toestaan. Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.*

*Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken."*

Dit is de bestreden beslissing.

1.17. Verzoeker diende op 29 juni 2020, in functie van L.N.A., een nieuwe aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

## 2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoeker op 29 juni 2020, in functie van zijn Belgische dochter, een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie heeft ingediend. Verzoeker heeft hierdoor uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn opvatting, die hij heeft geuit naar aanleiding van de voorgaande aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van een aantal aanvullende overtuigingsstukken of een bijkomende argumentatie of toelichting. De vernietiging van de op 3 april 2020 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoekers verblijfsaanvraag. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij opnieuw door verzoeker werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van de nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Geconfronteerd met deze vaststelling houdt verzoekers raadvrouw voor dat indien de bestreden beslissing wordt vernietigd dit tot gevolg kan hebben dat verweerder deze aanvraag alsnog zal dienen in te willigen en dat verzoeker dan wordt geacht een verblijfsrecht te genieten vanaf een vroegere datum. Zij betoogt dat dit een voordeel kan opleveren indien hij, op een bepaald ogenblik, de Belgische nationaliteit wil verwerven. Samen met verweerder dient de Raad vast te stellen dat het aangevoerde belang onrechtstreeks en hypothetisch is en derhalve niet kan worden aanvaard. De Raad merkt tevens op dat het feit dat verzoeker het vereist achtte een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in te dienen impliceert dat hij van oordeel was dat de vorige aanvraag op zich niet voldoende was onderbouwd en het daarom was vereist een beter gestaafde aanvraag in te dienen. Anders oordelen zou immers betekenen dat verzoeker bewust zinloze handelingen stelt. Verzoeker kan, gezien zijn eigen optreden, bezwaarlijk voorhouden dat er dient te worden van uitgegaan dat zijn beroep nog aanleiding kan geven tot een voor hem gunstig resultaat.

Er wordt niet aangetoond dat verzoeker een zeker, rechtstreeks en actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing van 3 april 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

### 3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK